

[Josef Andersson.]

ikke alene komme til at gaa ud over Arbejderne, men hele vort Folk vilde komme til at lide derunder.

Under de nuværende Forhold maa vi imidlertid alle resignere, og derfor har Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund ved den trufne Aftale søgt at finde frem til en Form for en fredelig Løsning af faglige og lønmæssige Uoverensstemmelser. Men de Tanker, der er lagt til Grund for denne Aftale, og som nu er udformet i det foreliggende Lovforslag, er ikke blot Udtryk for Forstaaelse af Tidens Krav og en Tilkendegivelse af Viljen til Samarbejde til Løsning af Tidens vanskelige Opgaver; Forslaget indeholder tillige Tanker af positiv og nyskabende Karakter, idet Parterne har givet Tilsagn om at stille alle Kræfter til Raadighed for Arbejde af social og arbejdsmæssig Art til Fremme af det arbejdende Samfunds sociale, faglige og økonomiske Interesser, et Omraade, paa hvilket der for Tiden er Brug for alle Kræfters Samvirke.

Som det fremgaar af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, afviger dette paa flere Punkter fra det af Hovedorganisationerne udarbejdede Forslag, hvilket særlig gælder med Hensyn til Spørgsmaalet om Ordningen af Arbejdsforholdene paa de Arbejdssteder, hvor der ikke er gennemført kollektiv Overenskomst. Det maa beklages, at den høje Regering ikke har kunnet følge Hovedorganisationerne paa dette Punkt, thi der er naturligvis ikke megen Mening i, at den uorganiserede Arbejdsgiver skal kunne drive Smudskonkurrence ved at underbetale sine Arbejdere. Der er imidlertid ogsaa i det foreliggende Lovforslag aabnet Adgang til, at Arbejdsforholdene hos Arbejdsgivere, som ikke er organiserede, kan indbringes for Arbejds- og Forligsnævnet, og hvis dette kunde bevirke, at Lønforholdene i de forskellige Fagomraader, hvor Konkurrencehensyn ikke stiller sig hindrende i Vejen, kunde blive nogenlunde ensartede, vilde sikkert meget, baade samfundsmæssigt og arbejdsmæssigt set, være vundet derved.

Selv om Gennemførelsen af dette Lovforslag vil medføre en betydelig Ændring i den fremtidige Form for Ordningen af eventuelle Uoverensstemmelser Parterne imellem, bevarer dog begge Parter, baade Arbejdsgivere og Arbejdere, i øvrigt deres Selvstændighed i den betydningsfulde Virksomhed, de udfolder. Den Aftale om Samarbejde mellem de to Hovedorganisationer, som danner Grundlaget for det foreliggende

Lovforslag, er en naturlig Fortsættelse af det Samarbejde, der gennem mere end en Menneskealder har bestaaet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere her i Landet, og som ved Gennemførelsen af Arbejdsoverenskomster og arbejdsretslige Afgørelser har bidraget saa overordentlig meget til den høje sociale og faglige Standard, som er en Ære for vort Land.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Ting.

Stensballe: Under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag staar Rigsdagen for første Gang over for et Forslag fra begge Hovedorganisationer, Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, om Indstiftelse af tvungen Voldgift til fremtidig Afgørelse af Interessestridigheder imellem Organisationerne, saa at al Tale om Strejke eller Lockout vil være bandlyst for et Aar, ja, efter den Dato, vi nu venter at faa Lovforslaget vedtaget paa, endog halvanden Maaned ud over et Aar. Arbejdsstandsninger maa altsaa herefter ikke iværksættes, medmindre det drejer sig om ganske særlige Undtagelsestilfælde, saadan som de er omhandlet i § 5 i Norm for Regler for Behandling af faglig Strid.

Denne Aftale mellem de to Hovedorganisationer er vel fremkaldt af de særlige Forhold, hvorunder vi lever, som der skrives i Hovedorganisationernes Henvendelse til Arbejds- og Socialministeren. Det vilde jo ogsaa se besynderligt ud, om der skulde kunne strejkes eller lockoutes, samtidig med at Arbejdsløsheden var oppe paa den Højde, den har naaet, endda paa denne Tid af Aaret — desværre maa den vel ventes at blive endnu større, efterhaanden som Vinteren sætter ind. Men uanset, at det maaske er den ydre Grund, mener jeg, at det er fortjenstfuldt, at de to Hovedorganisationer har taget dette Skridt i Fællesskab, ikke mindst i Betragtning af Indholdet af den Skrivelse, hvormed de har ledsaget Lovforslaget ved dets Indsendelse til den højtærede Arbejds- og Socialminister. Thi i denne Henvendelse, der er aftrykt som Bilag til det foreliggende Lovforslag, giver begge Organisationer Tilsagn om hver for sig inden for deres Omraade at gøre den højeste Indsats i Landets Interesse ud fra den Betragtning, „at alle Særinteresser maa bøjes for Samfundets Interesser“. Den Udtalelse tillægger jeg ikke ringe Værdi for det Arbejde, som skal udføres i vort Land.